

overhovedet have med Maskinerne at gjøre, samt for det Tredie, at Statens Arbeidere ligesaafuldt som private Arbeidere have Adgang til Erstatning efter § 17. Mine Endringsforslag under anden Behandling gik ganske vist vist videre og gik ud paa et helt andet Tilsyn, men jeg har ikke fundet det rigtigt at stille noget nyt Endringsforslag til 3die Behandling, da de jo mødte saa stor Modstand forrige Gang. — Den høitærede Justitsministers Endring til § 3 har jeg ikke fundet, at jeg kunde anbefale. Der er jo der Tale om det Tilfælde, at der skal gjøres større Forandringer i en Fabrik, naar der er for lidt Plads til Maskinerne eller ikke tilstrækkelig Plads imellem Maskinerne eller Dignende, og det bestemmes saa, at Tilsynet kan paabyde Saadant, men at Sagen kan indbringes for Justitsministeriet. Det forekommer mig, at naar Tilsynet og Fabrikeiere kunne enes om Tingene, saa bliver der ikke Noget at indbringe for Justitsministeriet, og kunne de to Parter ikke enes, saa finder jeg det rigtigst, at den, som holder paa det Bestaaende, nemlig Fabrikeieren, ikke har noget videre at gjøre end at holde paa dette, medens det maa være den, der ønsker Forandringen, nemlig Tilsynet, der maa indbringe Sagen for Justitsministeriet. Efter den her foreslaaede Endring paahviler det imidlertid Fabrikeieren at indbringe det, men det forekommer mig ikke at være retsfærdigt, at han, som kun holder paa den bestaaende Tilstand, skal gjøre det. — Hvad angaar Endringen til § 7, hvor Meiericentrifuger ere blevne nævnte, saa vil det høie Thing maasse erindre, at jeg under første Behandling netop nævnte Meiericentrifuger som nogle af de Maskiner, der kunde gaa ind under § 7. Udvalget har ikke troet, at det var nødvendigt særlig at værne disse Maskiner, og har derfor ikke stillet særligt Endringsforslag i denne Henseende. Naar der imidlertid nu er fremkommet et Forslag fra den ærede Justitsministers Side, saa tror jeg, at jeg for mit Vedkommende i alt Fald kan anbefale denne Endring, skjøndt den jo ganske vist giver Ministeren en abstrakt Myndighed, som i visse Tilfælde kan lægge Hindringer i Veien for vedkommende Centrifugeeier, men skulde der være nogen Vanstuelighed ved det, saa vil det

maasse under Lovens senere Gang i Rigsdagen komme under nærmere Overveelse. Nu er der jo ikke Leilighed til at stille Forslag til Forandring paa dette Punkt. Saa jeg kan som sagt anbefale denne Endring til § 7.

Ordføreren (Tuxen): Det vigtigste af de Endringsforslag, der ere stillede af Justitsministeren er Endringsforslaget til § 7, der jo dels gaar ud paa en Redaktionsændring af Paragrafen selv og dels gaar ud paa en Tilføielse angaaende Meiericentrifuger. Udvalget har tiltraadt denne Endring af den ærede Minister paa Grund af den særdeles Betydning, det har, og paa Grund af de Ulykkestilfælde, der allerede gjentagne Gange ere forefaldne ved Meiericentrifuger. Det er jo nemlig bekjendt, at disse Maskiner bestaa af en Krukke, hvori Mælken, der skal centrifugeres, kommes, og som bliver sat i en meget stærkt omdreieende Bevægelse. Under denne Bevægelse fremkommer der ved Centrifugalkraften en stærk Spænding i Materialierne, og naar disse saa ikke ere tilstrækkelig stærke, kunne de springe i Stykker, og det er det, som er sket gjentagne Gange. Man har ment, at det var tilstrækkeligt blot at foreskrive, at der foretages Forsøg med disse Maskiner inden de toges i Brug, idet de skulde bevæges med en Del større Hurtighed, end de ere bestemte til at gaa med; men en saadan Foranstaltning vil jeg i det mindste ikke anse for tilstrækkelig, idet det er velbekjendt, at Materialier af forskjellig Art kunne være saaledes bestaaet, at om de end i kort Tid kunne udholde en vis Paavirkning, kunne de under fortsat Bevægelse forandre sig i deres Sammenhæng, og derved kan Sprængning finde Sted ved en senere Leilighed. Man har derfor troet, at det vilde være nødvendigt, at Justitsministeriet havde den Bemyndigelse, som der gives ved dette Endringsforslag, og Udvalget har derfor tiltraadt det og skal anbefale det. Hvad de øvrige Endringsforslag, stillede af den høitærede Minister, angaar, har Udvalget ogsaa tiltraadt dem med Undtagelse af Forslaget under Nr. 2 til § 3. Det er vistelig ikke af stor Vigtighed, men Udvalget har anset det for rettest at blive staaende ved den Redaktion af vedkommende Spørgsmaal,